

İsrail İletişim Bakanı Eyüp Kara, Suudi Arabistan Müftüsü ve Ulema Heyeti Başkanı Abdülaziz Al-i Şeyh'i, *"İsrail'e karşı savaşmanın caiz olmadığı ve Hamas'ın terör örgütü olduğu"* yönündeki fetvasından dolayı tebrik ederek ülkesine çağırmişti. Yahudi asıllı bir Dürzi olan Siyonist Bakan Kara, Twitter hesabından şu mesajı paylaşmıştı: *"Suudi Arabistan Müftüsü ve Ulema Heyeti Başkanı Abdülaziz Al-i Şeyh'i Yahudilere karşı savaşmayı ve onları öldürmeyi yasaklayan fetvasından dolayı tebrik ediyoruz. Al-i Şeyh, Hamas'ın terör örgütü olduğunu ve Filistinlilere zarar verdiğini, Mescid-i Aksa'da yapılan gösterilerin demagojik olduğunu ve İsrail ordusu ile Hizbullah'ı yok etmek için iş birliği yapılabileceğini söylüyor. Ben Müftü'yü İsrail'i ziyaret etmeye davet ediyorum; yüksek düzeyli bir saygı ile karşılanacaktır."*

Suudi Müftüsü Abdülaziz Al-i Şeyh, yerel bir televizyon kanalında katıldığı programa telefonla bağlanan izleyicinin; *geçen Temmuz ayında Mescid-i Aksa'da yaşanan olaylarla ilgili sorusuna verdiği cevapta: "İsrail'e karşı savaşmanın caiz olmadığını, Hamas'ın terör örgütü sayıldığını ve Hizbullah'a karşı İsrail ordusuyla iş birliği yapılmasını"* vurgulamıştı. Bu haber ve Suud Müftüsünün iğrençliği, Suudi Arabistan'daki değişim ve dönüşüm tezgâhının perde arkasını ve amacını ortaya koymaktaydı.

Veliaht Prens'in gizli planı: İsrail 'kardeş ülke' olacaktı!

Veliaht Prens Muhammed bin Selman'ın, Krallığı batılılaştırarak İsrail'i 'kardeş devlet' ilan etmeye hazırlandığı ortaya çıkmıştı. Suudi Arabistan Kraliyet ailesi üyelerinden biri tarafından kullanıldığı düşünülen Müctehid isimli Twitter hesabı ülkede, *İsrail'in 'kardeş devlet'* ilan edilmesi üzerine gizli bir plan olduğunu açıklamıştı. Veliaht Prens Muhammed bin Selman'ın ülkeyi batılılaştırmak istediğini öne süren Twitter kullanıcısı, "Plana Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır, Suudi Arabistan ve Bahreyn de dahil. Ayrıca İsrail ve Trump yönetimi de bu girişimi destekliyor" bilgisini paylaşmıştı. Bahsedilen planın hazır olduğunu bildiren kullanıcı Umman dışındaki tüm Körfez ülkeleri ve Mısır'daki medya, güvenlik, kültürel, eğitim ve dini kurumların birleştirileceğini ortaya atmıştı. İddiaya göre, Mısır ve Körfez ülkelerindeki halkın İsrail ile normalleşme sürecine karşı çıkmaması için siyasetten ekonomiye, dini kuruluşlardan eğitim faaliyetlerine kadar tüm sosyal aktiviteler organize davranacaktı. Kraliyet ailesi üyelerinden biri tarafından kullanıldığı düşünülen Müctehid isimli Twitter hesabı, düzenlemelerin ABD Başkanı Donald Trump'a sunulmadan önce Suudi Arabistan, Mısır, BAE ve İsrail ortaklığıyla yapıldığını savunmaktaydı.

Suud'daki muhalif İlim adamları ve toplumsal şahsiyetler tutuklanacaktı.

Twitter kullanıcısının iddiasına göre, plana destek verilmesi Veliaht Prens Muhammed bin Selman'ı cesaretlendirerek uygulamaya geçirilmesini hızlandırmıştı. Buna göre Mısır ve Körfez ülkelerinden yüzlerce yetkili plan üzerinde yakın zamanda çalışmaya başlayacaktı. Olduğu varsayılan planın Suudi Arabistan'daki ilim adamları ve öne çıkan şahsiyetlerin tutuklanmasını da kapsadığı hatırlatılmıştı. Müctehid isimli kullanıcı, anlaşma doğrultusunda sosyal medyanın kamuoyu oluşturmada aktif olarak kullanılacağını belirterek İsrail'in 'kardeş ülke' olarak tanınmasını kolaylaştırmaya çalışacaklarını vurgulamıştı.

Prens Selman'ın: "Radikal İslam'ı şimdi yok edeceğim" açıklaması

Suudi Arabistan'da tahtın tek varisi 32 yaşındaki Prens Selman Radikal İslam anlayışı ile mücadele edeceğini dile getirerek Batıya göz kırpmıştı. "Kültür Devrimi" olarak adlandırılan reform açıklamaları, İran Devrimi'nin etkisini de kırmayı amaçlamıştı. Prens Muhammed bin Selman'ın ülkenin "İlimli İslam"a geri döneceği şeklinde açıklaması uluslararası basında büyük yankı uyandırmıştı. Selman, İngiliz Guardian gazetesine "Son 30 yılda meydana gelenler Suudi Arabistan'ı ve Orta Doğu'yu yansıtmıyor. 1979'da İran devriminden sonra, insanlar bu modeli muhtelif ülkelerde uygulamak istediler. Bunlardan birisi de Suudi Arabistan. Bununla nasıl mücadele etmemiz gerektiğini bilmiyorduk. Ve bu sorun bütün dünyaya yayıldı. Şimdi bundan kurtulmanın vaktidir" açıklamasında bulunmuşlardı. Prens'in Başkent Riyad'daki bir yatırım etkinliğinde konuşmasının ardından The Guardian'a röportaj vermesi reformların hedef kitesinin uluslararası kamuoyu olduğu şeklinde yorumlanmıştı.

"Bütün dinlere açık İlimli İslam!" bir Siyonist safsataydı!

Selman, "Geçmişte takip ettiğimiz şeye dönüş yapıyoruz, dünyaya ve bütün dinlere açık ilimli İslam. Suudi'lerin yüzde 70'i 30 yaşının altında. Dürüstçe söylemek gerekirse, hayatımın bir 30 yılını daha aşırı düşüncelerle mücadele ederek harcamayacağım. Onu şimdi yok edeceğiz" ifadelerini kullanmıştı. Sağlığı hakkında muhtelif açıklamalar bulunan 82 yaşındaki Kral Selman'ın ardından koltuğa geçmesi ve ülkeyi uzun bir süre yönetmesi beklenen Prens Muhammed bin Selman'ın açıklamaları Batı

basınında “Kültürel devrim” olarak algılanmıştı.

Suud Prensi Selman, ahmak mıydı, şarlatan mıydı?

Suud Prensi Selman'ın: "Artık radikal şeriatçı gruplara destek çıkmayacaklarını ve ülkedeki katı uygulamaları yumuşatıp ılımlı bir yol tutacaklarını"

açıklamasının kendi düşünceleri olmadığı sırtıtmaktaydı. Aslında bugüne kadar El-Kaide tipi radikal örgütleri organize eden Amerika'ydı, ama bunların suçu ve sorumluluğu Arabistan'ın sırtına yıkılmaktaydı. Şimdi Prens Selman bu açıklamalarıyla, Amerika'yı aklayıp saklayarak bütün suçu kendi üzerlerine almış olmaktadır. Bu kadar ahmak olamayacağına göre veya sırf şarlatanlık uğruna bu açıklamalar yapılamayacağına göre, kim bilir Selman hangi vaatler ve tehditlerle kandırılmıştı!.. Aslında Suudi yönetiminin birtakım katı ve kötü düzenlemelerden, yer yer sapkınlığa varan Vehhabi zihniyetinden uzaklaşıp, sarih ayetlere, sahih hadislerle, akli ve ilmi prensiplere uygun bir sisteme geçmesi olumlu bir adımdır ve buna ihtiyaç vardır. Ancak bu değişimin ABD ve İsrail'in keyfi ve kriterleri doğrultusunda yapılması yanlıştır ve mideleri bulandırmaktadır.

"Suud-İran kavgası istemeyenler tasfiye ediliyor. İsrail ve ABD adına bölgenin yeniden dizaynı önünde durma potansiyeli olan herkes tasfiye ediliyor. Şuna eminim: Riyad'daki yeni yönetiminin tasfiye listesinin tamamı CIA ve Mossad tarafından hazırlandı ve ellerine tutuşturuldu. Tıpkı 28 Şubat'ta Türkiye'de darbe yapanların ellerine liste tutuşturulması gibi. Tıpkı 17-25 Aralık ve 15 Temmuz'u yapan FETÖ'nün eline tasfiye edilecekler listesi tutuşturdukları gibi. Ama bütün bunların ötesinde bir şey daha var. Asıl endişelenmemiz, korkmamız gereken o: Batı; bütün coğrafyayı imha etmeyi planlıyor. Yeni oyun bu imha planı üzerine kuruldu. Artık savaşlar, krizler devletlerle, bölgelerle sınırlı olmayacak. Yeni kriz bölgesel ve coğrafyanın tamamına yayılacak bir fırtına olarak servis edilecek. Şimdi Suudi yönetimini İran'la savaş için yeniden formatlıyorlar. Bu senaryoya karşı olan, karşı çıkabilecek herkesi devreden çıkarıyorlar. ABD, İngiltere ve İsrail daha şimdiden Riyad'ı rehin almış durumda. Onu İsrail'le birlikte önce Lübnan'a saldırtacaklar. Ardından bütün cephelere sürecekler. ABD ve İsrail'in; BAE, S. Arabistan, Mısır üçgeninde kurduğu kalkan, cephe coğrafyayı imha edecek bir cephedir. Aynı zamanda S. Arabistan'ı intihara sürükleyecek, paramparça edecek bir cephedir.

Savaş İslam'ın kalbine taşınıyor. Bu cephe tamamen İran'la hesaplaşma üzerine biçimlendirildi. Ama İran'a ulaşmadan İran'ın uzantısı olan güçler Lübnan ve Yemen'den tasfiye edilecek. İran'la iş tuttuğuna inanılan, Arap dünyasına ihanet ettiğine inanılan Katar'dan intikam alınacak. Bir sonraki adımda çıkarılacak büyük savaşta bu güçlerin ayaklarına bağ olmaları engellenecek. Irak işgali, Suriye savaşı, Yemen'deki çatışmalar

Yeni büyük krizin, yeni bölgesel savaş senaryosunun yanında bir hiçtir, bunu böyle not edin. Kızıldeniz'den Basra Körfezi'ne kadar birçok cephe birden harekete geçirilecek. Savaş İslam'ın merkezine taşınıyor."[1] diyen AKP yandaşı yazar doğru tespitler yapmıştı. Ama ıskaladığı veya kasıtlı olarak sakladığı bir şey daha vardı: Çok değil daha geçen seneler, Şii-Sünni savaşını kışkırtmak hesaplı ve ABD planlı, Suud merkezli ve AKP destekli bir askeri ittifakı "İSLAM NATOSU" diye alkışlamanız da aynı şer odaklarının hizmetkârlığıydı. Yetmez AKP iktidarının İsrail'le **Normalleşme Anlaşmasını"** imzalaması, Suud müftüsünün fetvasıyla aynı kapıya çıkardı.

Siyonist ve emperyalist odaklar şimdi parçalanmış İslam dünyası haritasının en önemli adımlarından biri olan **'bölünmüş Suudi Arabistan projesini'** yeniden sahneye koymuşlardı. 15 Temmuz'da Türkiye'yi bölme hesaplarını da kolaylaştırmak üzere gözünü Suudi Arabistan'a çeviren ABD ve İsrail, "ılımlı İslam" ile pazarlanan S. Arabistan'ı parçalama planını uygulamaya başlamıştı.

Peters'

Neocon Ralph

ın dört

parçalı haritası

için düğmeye basılmıştı. Plana göre Mekke ve Medine'nin Vatikan benzeri bir yapı tarafından yönetilmesi amaçlanmıştı. Riyad merkezli ikinci bölge, 'ılımlı İslâm' projesine başkentlik yapacaktı. Arabistan'ın diğer toprakları Büyük İsrail'e zemin hazırlamak üzere ayrılacaktı. El-Katif ve el-Demam'da ise bir Şii devleti kurulacaktı.

Mescid-i Aksa için Cihat çağrısı yapan Prens öldürülüp ortadan kaldırılmıştı!

ABD'de yaşayan yazar ve eski FBI (Federal Soruşturma Bürosu/Federal Bureau of Investigation) ajanı Ali H. Soufan'ın Twitter adresinden duyurduğu habere göre, 44 yaşındaki Prens Abdülaziz bin Fahd, kendisini tutuklamak üzere gelen güvenlik güçleri ile korumaları arasında çıkan çatışmada öldürülmüştü. Bazı yerel medyada, kalp krizinden öldüğü yolunda da haberler bulunan prensin ailesinin yas tuttuğu belirtiliyor. Twitter'da BAE veliyaht prensi bin Zayed'i "korkak" ve "hain" olarak tanımlamıştı. Prens, bu tweet'i, Suudi Kralı Salman ve Bin Zayed'in bir arada olduğu bir fotoğraf yayınlayan bir BAE vatandaşına yanıt olarak attı. Fahd, attığı tweetlerde Bin Zayed'i "düzenbaz" ve "şeytan suratlı" olarak tanımlamıştı. Fahd'ın yorumları; BAE, Mısır ve Bahreyn'den aldığı destekle Katar'ı ablukaya alan Suudi yönetiminin politikasına tamamen aykırı. Fahd'ın Twitter'daki bazı takipçileri, bin Zayed aleyhindeki yorumlardan rahatsız oldu ve bunları silmesini istedi. Ancak bin Fahd, "Yorumlarımı silmektense boynumu vurdurmayı tercih ederim" şeklinde yanıt vererek tweet'lerini silmeyi reddetti. Fahd, aynı zamanda Temmuz ayında dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlara, Filistinlilerin haklarını ihlal ederek Mescid-i Aksa'da güvenlik önlemleri alan İsrail'e karşı "El Aksa için savaşın" çağrısında bulunurken, Katar'daki yönetimi eleştiren yazılar da yayınlamıştı

Müslüman ülkeler arasındaki gerilim işgalcilerin işine yaramaktaydı.

Katar krizinin başında Doha yönetimini bombardımana tutan ABD Başkanı Trump, yine Suudi Arabistan'ın yanında saf tutmuştu. Kral Selman ile 100 milyar dolarlık silah Anlaşması yapan emperyalizm lideri, Suudi Arabistan, Lübnan, Yemen ve İran arasında fitilini ateşlediği gerilime sevinerek gözaltı sürecine tam destek veriyordu. Bölgede daha güçlü bir İsrail hedefi için kendini adayın Trump, Müslüman ülkelerin birbirine düşmesi için elinden geleni yapıyordu. ABD Başkanı Donald Trump, Suudi Arabistan'da çok sayıda prens, bakan ve üst düzey devlet yetkilisini kapsayan gözaltı dalgasına ilişkin Kral Selman bin Abdulaziz ile Veliht Prensi Muhammed bin Selman'ı destekleyen tweet atmıştı. Trump, **“Kral Selman ve Suudi Arabistan Veliht Prensi tam olarak ne yaptıklarını biliyorlar” mesajını paylaştı. Trump ayrıca mesajında, “Şu kötü davranışlarından bazıları yıllarca ülkelerini sağdılar”** ifadesi yer almıştı.

Üstelik bu daha başlangıçtı. Suudi Arabistan'da gözaltı dalgasıyla ilgili Başsavcılık açıklama yapmıştı. Savcı Şeyh Suud el Mucib'in **“Bu yalnızca başlangıç”**

emesi kafaları karıştırmıştı. Soruşturmada “1. Aşamanın” tamamlandığını belirten el Mucib, “Epey kanıt toplandı ve ayrıntılı sorgulamalar yapılıyor” ifadelerini kullanmıştı. El Mucib yargılamaların da açık bir şekilde zaman içinde yapılacağını vurgulamıştı. Gözaltı operasyonu Veliht Prens Muhammed bin Selman'ın iktidarını güçlendirme adımı olarak yorumlanmıştı.

100 milyar dolarlık silah anlaşması!

Peki, Katar krizinin çıkışından bu yana neler oldu? Mayıs ayında ilk yurt dışı ziyaretini yaptığı Suudi Arabistan'dan 400 milyar doları aşan bir anlaşmayla ülkesine dönen ABD liderinin cebindeki anlaşmanın 100 milyar doları silah satışıydı. Trump, Körfez krizinin mağduru olan Katar'la da Haziran ayı içerisinde silah anlaşması yapmıştı. Washington krizin bitmesi için görünürde “diplomatik çaba” gösterse de henüz tabloda değişen hiçbir şey yoktu. Kasım ayına gelindiğinde ise Ortadoğu'nun nur topu gibi bir değil iki yeni krizi var artık. Ezeli can düşmanları Suudi Arabistan ve Irak, yine karşı karşıyaydı. Lübnan Başbakanı Saad Hariri'nin istifasıyla başlayan siyasi depremde yıllardır iç savaşın bitmediği Yemen'den Suudi Arabistan'a füze fırlatılmıştı. Saatler sonra ise yolsuzluk operasyonu adıyla gözaltı dalgası başlamıştı. Hemen ardından bir prens taşıyan helikopterin Yemen sınırında düşürüldüğü açıklanmıştı. İran destekli Husilerle Yemen'de yıllardır savaşın Suudi Arabistan, Tahran yönetimini sert şekilde suçlamıştı.

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Ocak 2018

İran'dan aynı tonda yanıt gelmişti, gece saatlerinde ise bu kez Suudi Arabistan "Hizbullah'ın Suudi Arabistan'a yönelik hareketleri sebebiyle Lübnan'ı savaş ilan eden bir ülke olarak göreceğiz" açıklamasını yapmıştı.

"İran'ın yaptığı savaş eylemi" sayılmıştı.

Suudi Arabistan, İran'ı Husileri desteklemekle suçlamış ve balistik füze fırlatılmasını "sav

aş eylemi" olarak yorumlamıştı. Koalisyon, İran'ı Husi militanlarına ve müttefiklerine balistik füze sağlamakla suçlayan bir açıklama yapmıştı. Militanları destekleyen İran, onları silahlandığı iddialarını yalanlamıştı. Husi milisleri ise balistik füzenin kendi üretimleri olduğu iddiasındaydı. Koalisyon, Suudi Arabistan'a yönelik saldırı girişiminin ardından başkent Sana'ya bir dizi hava saldırısında bulunmuşlardı. Koalisyonun açıklamasında, "İran'ın bu konudaki rolü ve Husi militanlarını doğrudan yönlendirmesi komşu ülkeleri hedef alıyor, küresel ve bölgesel olarak barışı ve güvenliği tehdit ediyor. Koalisyon bunu İran rejiminin açık bir askeri düşmanlığı olarak görmekte ve Suudi Arabistan'a karşı savaş eylemi olarak bile değerlendirmektedir" sözleri kuşkuları artırmıştı.

ABD, İsrail ve Suudi Arabistan üçlüsünün İran'ı hedef tahtasına koyan girişimlerine ve Tahran ile aralarındaki restleşmelere bakılırsa Ortadoğu'da yeni bir savaşın eli kulağındaydı. Şimdilik Rusya ve Türkiye'nin 'kumpas bozucu' etkisi ile Çin'in pasif direnişi, Atlantik kaynaklı planlarını zorlamaktaydı. Başkan Donald Trump, 20 Mayıs'ta Riyad'a yaptığı ilk yurtdışı gezisiyle bu adımı atmıştı. Riyad'ı cepheye süren İsrail ve ABD, 'radikal İslam'ın kaynağı diye gösterdikleri İran rejimini düşman ilan edip hedef tahtasına koymuşlardı. 5 Haziran'da İran ile ilişkilerini kesmeyen Katar'a yönelik diplomatik abluka kararı alınmıştı. 16 Haziran'da ABD, CIA'nın bundan sonra İran'da rejim karşıtı bütün faaliyetlere açıktan destek vereceğini açıklamıştı. 21 Haziran'da Kral Selman, Veliht Prenslük makamına savaş yanlısı 31 yaşındaki oğlu Muhammed bin Selman'ı atamıştı. 13 Ekim'de Trump, İran ile 2015'te varılan nükleer anlaşmadan desteğini çekerek topu Kongre'ye atmıştı. 2 Kasım'da CIA, El Kaide lideri bin Ladin'in öldürüldüğü operasyonda 'ele geçirdiği' 500 bine yakın belgeden özellikle İran-El Kaide bağlantılarına dair olanları yayımlamıştı. 4 Kasım gecesi ise Riyad'daki darbeye 11 Prens, 4 bakan ve sayısı bini aşan işadama ve bürokrat gözaltına alınmıştı. 5 Kasım'da ABD Başkanı'nın tam destek verdiği Riyad yönetimi; Lübnan ve İran'a karşı savaş tehdidinde bulunmuşlardı.

Elbet bütün bu gelişmelerin göbeğinde İsrail de vardı. Bir ay önce ülke tarihinin en büyük askeri tatbikatına başlayan İsrail, 8 ülke ile hava operasyonuna başlamıştı. Asıl yalan ise;

bu tatbikatın "Rusya'nın Ortadoğu'da artan nüfuzuna karşı" yapıldığının vurgulanmasıydı. Güya gerçek tehlike Tahran'dan çok Moskova'nın artan yayılcılığıymış, Rusya ve Türkiye'nin bölgede giderek yakınlaşmasıymış!.. Evet, İran'dan sonra Türkiye'ye saldırıp parçalamanın hazırlıkları kurgulanmaktaydı. Beyaz Saray görünüşte tüm gücünü "İran'ı Rusya ve Türkiye'den uzaklaştırıp yalnızlaştırma" projesine ayırmıştı. Ve AB'ye de baskı yapmaktaydı. Ancak 'Irak savaşı deneyimi'nin ABD ve İran arasında olası bir sıcak çatışmayı önleyeceğine inanan İngiltere, Fransa ve Almanya, yaptırımlar yerine Tahran ile milyar dolarlık ticari anlaşmalara imza atmışlardı. Anlaşılan sonunda olan İsrail ve ABD'nin gazına gelerek S-300 koruması altındaki İran'a savaş açmaya hazırlanan Kral Selman'a olacaktı. Eğer savaş çıkarsa emin olun ki Suudi Kralı, İsrail ve ABD'nin ipiyle kuyuya inen Mesud Barzani gibi elindekileri de kaybetmiş olacaktı." diyenler de yanılmaktaydı. Çünkü ABD'nin ve Amerikan derin devleti Yahudi Lobilerinin asıl hesabı, ne pahasına olursa olsun Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) kapsamında, İslam ülkelerini parçalamaktı. Rusya Avrupa ile yapılan danışıklı dövüşe aldanmamalıydı.

Evet, Türkiye'deki "Milli Yapı"nın yönlendirmesiyle yanlış politikalarından çark etmek zorunda kalan AKP iktidarı birtakım yararlı adımlar atmaktaydı. Ancak bu kafalarla yaklaşan tehlikeli bir savaşı atlatmak ve tarihi hesaplaşmayı başarmak imkânsızdı.

Suudilerin Hizbullah dayatması ve Hariri muamması!

Lübnan Başbakanı Hariri, öteden beri Suudiler'in adamı olarak tanınmaktaydı. Lübnan'da İran destekli Hizbullah ile, Hristiyan Cumhurbaşkanı Mişel Avn da Hariri'ye karşıydı. Hariri'nin Arabistan'a sığınıp istifasını açıklaması, İran'a saldırı hazırlığının bir parçasıydı.

Suudi Bakan Samir es-Sebhan Lübnan hükümetine, Hizbullah'ın varlığı nedeniyle, Kraliyet'e savaş ilan eden hükümet olarak muamele edeceklerini açıklamıştı. Suudi Arabistan Dışişleri Bakanı, Hizbullah'ın da İran'ın aracılığını yaptığını ve Ortadoğu'yu istikrarsızlaştırdığını vurgulamıştı. Suudi Arabistan Körfez İşlerinden Sorumlu Devlet Bakanı Samir es-Sebhan Lübnan hükümetine, Hizbullah'ın varlığı nedeniyle, **Kraliyet'e savaş ilan eden hükümet** olarak muamele edeceklerini duyurmuşlardı. Hizbullah'ın Suudi Arabistan için bir ölüm ve yıkım aracı haline geldiğini savunan Sebhan,

"Kraliyet'teki tüm terör operasyonlarına ve Yemen'den balistik füze fırlatılmasına katılıyorlar. Hizbullah, Lübnan hükümetinde temsil ediliyor. Hükümetin bunun tehlikesinin farkında olması gerekir. Bu hükümet, Suudi Arabistan'a savaş açan bir hükümet olarak muamele görecektir"

ifadelerini kullanmıştı. BM'yi İran'a daha fazla yaptırım uygulamaya çağırarak Suudi Arabistan

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Ocak 2018

Dışişleri Bakanı Adil el Cübeyr de, Hizbullah'ın da İran'ın aracı haline geldiğini ve Ortadoğu'yu istikrarsızlaştırdığını vurgulamıştı. Riyad yönetimi, Husi isyancıların attığı füzelerden doğrudan İran'ı sorumlu tutmakta, uygun bir zaman ve şekilde karşılık verme hakkının saklı tutulduğunu tekrarlamaktaydı. BM'yi İran'a daha fazla yaptırım yapmaya çağıran Suudi Arabistan Dışişleri Bakanı, "Bu nedenle, BM'nin hem balistik füze kararlarını ihlal ettiği hem de terörizme destek verdiği gerekçesiyle İran'a yaptırımlar uygulamasını görmek istiyoruz" ifadelerini kullanmıştı.

Kaosun sebebi "Mişel'in miras"ı mıydı?

Suudi Arabistan Veliht Prensi Muhammed bin Selman'ın operasyonuna, geçtiğimiz Mayıs ayında vefat eden amcası Mişel bin Abdulaziz'in 400 milyar dolarlık mirası da katılmıştı. Suudi Arabistan Veliht Prensi Muhammed bin Selman'ın yalnızca onlarca prens ve iş adamının yolsuzluklarını soruşturmakla kalmayıp 50 yıl içinde yüz binlerce kilometrelik toprak sahibi olan müteveffa prens Mişel bin Abdul Aziz'in mirasına da ulaştı. Aileye yakın çevrelere göre Muhammed bin Selman amcası Mişel bin Abdulaziz'in vefatından sonra çocuklarına dağıtılan 400 milyar doları bulan servetini kontrol altına aldı. Prens Mişel'in kraliyet aile meclisinin başkanı olduğuna vurgu yapılmıştı.

Şimdi daha net anlaşılıyor ki, Arap Baharı'nın asıl hedefi de yarım kalan BOP'u tamamlamaktı. Bu projeye balıklama atlayan AKP iktidarı, Siyonizm'in planına taşeronluk yaptığını yıllar sonra anlayacaktı.

Siyonist çevreler bu bahane ile:

1. Mısır'da darbe gerçekleştirdi. Mısır, Müslüman dünyası için her zaman merkezi bir özelliğe sahipti. Darbe ile en sert tavır konuldu ve herkese gözdağı verildi.

2. Mezhep çatışmalarını körüklemek amacı ile "şeytanlaştırdıkları" İran'la gizli görüşmeler yaparak radikal Sünni İslam'ı dizginlemek için Şii yapılara fırsat verildi.

3. Sünni İslam kaynaklı iktidar, parti veya örgütleri "radikal dinci" ilan edildi.

Saydığım bu Siyonist stratejilerin hepsi tek tek hayata geçirildi.. 2012 yılının 12 Eylül'ünde Libya'da ABD büyükelçisinin öldürülmesi ile bu hedeflerine hız verildi. Hatırlayınız Büyükelçi'nin öldürülmesi ile; ABD Dışişleri Bakanı istifa etti. ABD Savunma Bakanı istifa etti. ABD CIA Başkanı istifa etti. ABD'nin tüm güvenlik direktörleri istifa etti. Sadece Başkan Obama ve Yardımcısı Yahudi Biden hala yerindeydi.

Şimdi yeni bir strateji gündemdeydi ve bu strateji "ılımlı İslam" olarak tarif edilmekteydi. Yani "ılımlı Sünnilik" ve "ılımlı Şiilik" hedeflenmişti. Özetle ya Sünnilik ve Şiilik, Siyonist emperyalizmin güdümüne girecekti veya Arabistan-İran merkezli Sünni-Şii kapışması körüklenecekti.

Suudi Arabistan fiilen Suudi Amerika yapılmaktaydı!

BBC 28 Aralık 2015'te: Suudi Arabistan'da rekor bütçe açığını haber yapmıştı.

Suudi Arabistan'da bütçe, petrol fiyatlarındaki düşüş nedeniyle 2015 yılında 98 milyar dolar açık veriyor, bazı sektörlerde özelleştirme de gündeme geliyordu. Suudi Arabistan Maliye Bakanlığı yaptığı açıklamada gelirlerinin 162 milyar dolar, harcama kaleminin ise 260 milyar dolar olduğunu duyurmuştu. Uluslararası Para Fonu (IMF) Suudi Arabistan'ın 2015 yılı için bütçe açığının 130 milyar dolar civarında olacağı tahmininde bulunmuştu. Suudi Arabistan Krallığı 2014 ortasından bu yana petrol fiyatlarının yüzde 60 oranında azalması nedeniyle gelir kaleminde büyük bir düşüş yaşıyordu. Suudi Arabistan'da Petrol gelirleri, bütçedeki gelir kalemlerinin yüzde 90'ını oluşturuyordu.

Hürriyet'in 25.01.2016 haberinde: Saudi Aramco'nun halka arzına yönelik detaylar yer almıştı.

Dünyanın en büyük petrol şirketi olan Saudi Aramco'nun halka arzına yönelik detaylar netlik kazanmaya devam ediyordu. İsviçre'nin Davos kasabasında gerçekleştirilen Dünya Ekonomik Forumu toplantıları sırasında yapılan röportajda **Khalid al-Falih** şöyle konuşmuştu: **"Rezervler satılmayacak ama şirketin rezervler üzerinden gelir elde etmesi üzerinde çalışıldı."** Economist dergisine verdiği röportajda, Suudi Arabistan Kralı Muhammed Salman, Riyad

Yazar Ahmet AKGÜL
19 Ocak 2018

yönetiminin özelleştirme hamleleri kapsamında Aramco'yu satabileceğini duyuruyordu. Suudi Arabistan petrol rezervi 2016 verilerine göre 266.21 milyar varil buluyordu. OPEC küresel petrol rezervinin yüzde 81'ini elinde tutuyordu. Başka bir anlatımla Suudi Arabistan küresel petrol rezervinin yüzde 16'sına sahip bulunuyordu. Dahası Riyad OPEC üretim azaltma kararından sonra günlük 10.5 milyon varil petrol ürettiyordu. Bu üretimle de dünya petrol üretiminde lider konumdaydı. Onu 10 milyon varille Rusya takip ediyordu.

Petrol şirketlerinin çok ötesinde: ARAMCO ve gizli iktidarı!

Aramco 2 trilyon dolarlık değeriyle dünyadaki en değerli enerji şirketi sayılıyordu. Rakipleri Exxon Mobil, Shell, BP gibi çok uluslu şirketleri geride bırakıyordu. Şirketin bu kadar değerli olmasının nedeni petrole 2-15 dolar arasında değişen bir düşük masrafla ulaşabiliyordu. Örneğin Kanada'da bir varil petrolün çıkarılması bazı bölgelerde 40 dolara mal oluyordu. İşte bu faktör, petrol fiyatlarının değişkenlik durumunda varilbaşı 20 dolarlık bir fiyat bile Aramco'nun önemini anlatmaya yetiyordu. Şirketin 60 bine yakın çalışanı var ve bunların yüzde 90'ı Suudi Arabistan vatandaşıydı. Aramco geniş bir iş skalasına sahip; şirketin petrol ve doğalgaz arama, çıkarma, ihraç etme, petrokimya tesisleri ve rafinerileri vardı. Güney Kore, Avrupa, Japonya, Singapur, Malezya, Çin, Filipinler başta olmak üzere dünyanın pek çok yerinde petrol sektöründe ve buralardaki rafinerilere ortaktı. Bunun yanı sıra, şirket sağlık, medya, finans, eğitim, inşaat gibi sektörlerde de baskın bir role sahip durumdaydı. Elektrik üretimi, sanayi için ucuz enerji, su kaynaklarına erişim ve deniz suyunu arıtma, yine Aramco'nun iş kolları arasındaydı. Tüm karar alma mekanizmalarıyla Aramco, Suudi krallığa bağlıydı. Ama gizli yönetim mekanizmalarında ABD'li Yahudi baronların parmağı vardı. Dış politika ve küresel ekonomi dengeleri açısından Krallığın dış politikasına göre şirket pozisyon almaktaydı.

Peki, bu kadar büyük rezervi kontrol eden ve Suudi Amerika krallığının hayat sigortası bu şirket nasıl ortaya çıkmıştı?

Petrol piyasası açısından 1980'lere kadar piyasada etkin güç ve tekel konumunda olan yedi petrol şirketi 'Yedi Kız Kardeşler' (Mobil, Esso, Gulf, BP, Shell, Chevron, Texaco) olarak tanınmışlardı. Bugün birleşmelerle sayıları dörde indiği için devler/büyükler (Majors) (ExxonMobil, BP, Chevron, Shell) denmeye başlanmıştı. Suudi Arabistan'da ortak bir petrol şirketi kuran da 'Yedi Kız Kardeşler'in bazı üyeleri olmaktadır. Aramco, 1933'te Standard Oil California ile Suudi Arabistan ile yapılan anlaşmayla California Arabian Standard Oil Company (Casoc) olarak kurulmuştu. Bir yıl sonra yani 1936'da diğer yedi kardeşten birisi olan Texas. Co bugünkü Chevron Socal'ın yüzde 50'sini alarak süreçteki yerini almıştı. II'nci Dünya Savaşı sonlarına yaklaşırken, Casoc, Arabian American Oil Company (Aramco) adını aldı. 1940'ların sonunda Standard Oil of New

Jersey (şimdi Exxon Mobil-Rockefeller) Aramco'ya ortak olmuşlardı. Suudilerin şirket yönetim kuruluna girişi 1950'lerin sonundaydı. Bu dönemde Aramco, LNG ve 5 milyon varillik üretiminin yanında TV kanalından okullara, tarım sektörünün desteklenmesinden inşaatla kadar Suudi ekonomisinde dikkat çekici bir rol üstlenmeye başlamıştı. 1973'te başlayarak 1980'e kadar Suudi Arabistan şirketin hisselerini almaya başlamıştı. 1980'de Aramco yüzde 100 bir devlet şirketi oldu haberleri yapılmıştı ama bu bir aldatmacaydı. 1988'de tüm yetkiyi ve yönetimi Suudi Arabistan'a devredecek şekilde Saudi Arabian Aramco Oil Company halini almıştı; ama hala çok özel yöntemlerle Siyonist patronların denetimi altındaydı.

Suudi krizinin arkasından "*Trump'ın Yahudi damadı*" çıkmıştı.

Suudi Arabistan'daki siyasi ve ekonomik tasfiyenin arkasından ABD Başkanı Trump'ın Yahudi asıllı damadı Jared Kushner çıkmıştı. Kushner, Veliht Prens Muhammed bin Selman ile stratejik planlamalar yapmıştı. Suudi Arabistan'da pek çok bakan ve prensin gözüne alındığı ve dünyada oldukça ses getiren yolsuzluk operasyonunun arkasında ABD Başkanı Trump'ın olduğu anlaşılmıştı. Washington Post'ta çıkan bir yazıda, Muhammed bin Selman'ın bizzat ABD başkanı Trump ve onun yakın çevresi tarafından güçlü bir destek verilerek cesaretlendirildiği vurgulanmıştı. Trump yönetiminin Senato'dan zaman ve coğrafya sınırı olmaksızın savaş yetkisi istediği bir dönemde damadı Yahudi asıllı Jared Kushner, Ekim ayının son haftasında Riyad'a gizlice ziyaret yapmıştı. İkilinin saatlerce başbaşa ve sabah saat 04:00'e kadar süren toplantısının bir strateji çizmek için planlar oluşturma amaçlı olduğu saptanmıştı. Riyad'daki siyasi deprem öncesi, Veliht Bin Selman'ın Eylül ayının ilk haftasında İsrail'e gizli bir ziyaret düzenlediği medyaya sızmıştı.

Hariri, başka bir ülkede istifa eden ilk başbakandı!

Aslında (Yemen Cumhurbaşkanı) Mansur Hadi'yi istifa ettiren de, istifasını geri alıran da, askeri müdahale çağrısı yaptıran da Suudi Arabistan'dı. Yasa gereği Beyrut'ta cumhurbaşkanına sunacağı resmi yazıyla istifa etmesi gereken Saad Hariri, istifasını Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'da ve Suudi yayın kuruluşu el-Arabiya'nın canlı yayını ile açıklamıştı. Dolayısıyla Suudiler, istifa kararının ardında aslında kimin olduğunu ilan etmekle kalmamış, Lübnan'daki en büyük müttefikini dünyanın gözü önünde harcamıştı. İstifanın gerekçesini babası Refik Hariri gibi suikaste uğrama endişesiyle açıklayan Saad Hariri'nin, kendisini hedef alacak suikastın adresini de İran olarak işaret etmesi anlamlıydı. Hâlbuki bu açıklamasından sadece 12 saat önce İran İslam Devrimi Lideri Ayetullah Hamaney'nin Başdanışmanı Ali Ekber Velayeti ile görüşmüş ve Lübnan'a verdiği desteklerden dolayı İran'a

teşekkürlerini açıklamıştı. Doğal olarak istifanın şekli, zamanlaması ve gerekçesi, Lübnan'daki siyasiler ve bölge basını tarafından kuşku ve tedirginlikle karşılanmıştı.

Bu gelişmeler İran ve Suudi Arabistan savaşı çıkarma hazırlığı mıydı?

ABD Başkanı Donald Trump İran'a karşı Washington, Riyad ve Tel Aviv merkezi bir koalisyon oluşturmuşlardı ve bölge ülkeleri için her geçen gün daha büyük bir tehdide dönüşen bu vekâlet savaşının yakın gelecekte İran ve Suudi Arabistan arasında sıcak bir savaşa hazırlanmaktaydı. Hariri'nin istifasını Lübnan'ın iç siyasetinin değil de bölgesel gelişmelerin bir sonucu olarak değerlendiren ABD Georgetown Üniversitesi'nden siyasi analist ve araştırmacı Makram Rabah, istifasının amacının, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri tarafından hazırlanan genel plan dahilinde İran'ın bölgedeki etkisini azaltmak olduğunu vurgulamıştı. Özellikle İran ve Hizbullah ilişkilerinin Hariri'nin istifasında önemli etken olduğuna değinen Rabah: **"Hizbullah'ın faaliyetlerini ve artan etkisini engelleyemeyen Hariri, Lübnan siyasetindeki Hizbullah cephesine karşı mücadelede başarılı olamadı. Hizbullah konusunda Cumhurbaşkanı (Mişel) Avn ve Dışişleri Bakanı Cibran Basil, Hariri'nin karşısında yer aldı. Bu sürece daha fazla dayanamayan Hariri ise istifa etmeye mecbur kaldı. İran, Lübnan'ın egemenliğine müdahale edip Sünni-Şii çatışmasını kullanarak etkinliğini artırmaya çalışmaktaydı. İran'ın bu projesinde kullandığı örgütlerden birisi olan Hizbullah, Lübnan siyasetinde daha fazla tartışılan sorunlu bir aktör konumuna taşınmıştı."** tespitlerini yapmıştı.

Hariri, İran'ın planlarını bozmaya mı çalışmaktaydı?

Lübnan'daki Değişim Hareketi Lideri Elie Mahfuz, Hariri'nin istifasının ardından Lübnan'ı zor günler beklediğini ve ülkede farklı gelişmelere şahit olunabileceğini vurgulayarak, **"Herkesin destek vereceği ve yeni hükümeti kuracak olan Sünni siyasi lideri belirlemek sancılı olacaktır. Böyle sıkıntılı bir dönemde Lübnan'a başbakan olmayı kimin göze alabileceği merakla beklenip durmaktadır."**

yorumunu yapmıştı. Mahfuz, Hariri'nin istifa kararı almasında, Hizbullah'ın ülke içinde ve özellikle bölgede sürdürdüğü faaliyetlerin önemli bir etkisi olduğunun altını çizerek şunları vurgulamıştı:

"Hariri, Hizbullah'ın ülke içindeki ve dışındaki faaliyetleri nedeniyle kendisini büyük sorunların arasında buldu ve istifadan başka bir çözüm olmayacağını düşündüğü bir sürece girdi. İstifa eden Hariri, Arap ülkelerine karşı operasyonlarını devam ettirmek için Lübnan'ı kullanmaya çalışan İran'ın planlarını bozdu. Alışılmışın dışında ve dramatik sonuçlar doğuracak yeni bir sürecin içine giriliyor. Lübnan'la ilgili konularda alınan kararlarda Hizbullah'ın baskın gücü giderek azalacak. Hariri'nin yakın zamanda Lübnan'a

döneceğini düşünmüyorum. Hariri, Lübnan'ın elini rahatlatmak için birçok ülkeyi kapsayan bir tura ve görüşmelere başlayacaktır.... Mısır'daki darbeci Sisi yönetimi, Suudi Arabistan'da iktidarın fiili sahibi Veliht Prens Muhammed Bin Selman, Bahreyn'deki Suudi Arabistan yanlısı yönetim ve son yıllarda Ortadoğu'daki bütün pis işlerde parmak izi bırakan Birleşik Arap Emirlikleri Veliht Prens Muhammed Bin Zayid... Bu dörtlü grup, Körfez bölgesi başta olmak üzere Ortadoğu'da yeni bir ruh üzerine yeni bir düzen inşa etmeye çalışmaktaydı. Yeni inşa sürecinin 'akıl vereninin' kim olduğunu bilmem yazmaya gerek var mıydı?"

diyen Fehmi Kuru bu süreçteki ABD ve İsrail parmağına dolaylı dikkat çekse de isim vermemesi enteresandı.

Suudi Arabistan Veliht Prens Muhammed Bin Selman, Ekim ayının sonlarına doğru, *"Ha yatlarımızın 30 yılını aşırı fikirlerle anlaşmaya çalışarak geçirmeyeceğiz, onları bugün yok edeceğiz"*

diyerek 'İlmî İslâm'a geçeceklerini açıklamıştı. Daha sonra bu proje için sert ve somut bir adım atıldı. Aralarında prensler, eski-yeni bakanların da bulunduğu bir sürü kişi 'yolsuzluk' suçlamasıyla gözaltına alındı. Belli ki, tasfiye çarkının dişlileri hızlı bir şekilde harekete geçirilmiş durumdaydı.

Peki, bu Projenin hedefinde ne vardı?

1- Arap milliyetçiliği ve seküler inanç tarzına oturan yeni bir gelecek hedefi,

2- Halklardan gelen talepleri reddeden, demokrasi isteyenlere, "Bak bir tane yapıştırırım" diyen, otoriter yönetimlerin sürdürülmesi,

3- ABD ile her durum ve şartta senkronize ve işbirlikçilik güdüsüyle hareket edilmesi,

4- İsrail'in bölgesel çıkarlarına laf ettirmeyen, günün sonunda "aynı toprakların çocuğuyuz" yaklaşımıyla Tel Aviv ile ilişkileri normalleştirilen bir hedefler silsilesi.

(İyi de, İsrail'le normalleşme anlaşmasını imzalayan ve taahhütlerine sadakatla bağlı

kalan Sn. Erdoğan acaba hangi cepdedi?)

Bu, 'Yeni Ortadoğu Projesinin' Ankara'ya dokunan bir tarafının olmadığını düşünmek, deve kuşunun kafasını toprağa gömmesinden daha farklı bir anlam taşımazdı. 5 Haziran'da Katar'a yönelik darbe girişimiyle her şeyin ayyuka çıkması üzerine, Ankara'daki karar alıcılar açısından bu gelişmeler 'alarm verici' başlıklar arasında yerini almıştı. *Aldığım nabzı şöyle bir cümle ile özetleyebilirim: Özellikle Suudi Arabistan ile 'kötüleştirmek' istememekle birlikte, gidişatı endişeli bir şekilde takip etmek. Endişenin bir nedeni şuydu: Bu itidalli tutumun karşı taraftaki simetrisinin ne olduğunun bilinmemesi. Yani Riyad'da bütün ipleri ele geçiren genç prensin AKP'li bir Türkiye'ye karşı nasıl bir 'duygu/düşünce iklimi' içerisinde olduğu tam olarak kestirilememesi.. Ya da kestirilen kısmının pek hayra alamet olmadığını düşünülmesi."*

Yani AKP kurmayları, ülkemizin ve bölgemizin değil, kendi geleceklerinin derdine düşmüşlerdi!

Amerika'nın, Suudileri İran'a karşı kışkırtmaları.

Reuters'ın haberine göre, ABD'li üst düzey bir yetkilinin; *Yemen'den Suudi Arabistan'a yönelik balistik füze saldırısının ardından, saldırıların arkasında İran'ın bulunduğu açık olduğunu* söylemesi açık bir kışkırtmacaydı. Aynı ABD'li yetkili Lübnan krizinde ise savaşa gitmek yerine diplomatik çözüme arayışına girilmesi gerektiğini vurgulamıştı. Aslında bu füzeleri attıran da Amerika'ydı. Ortadoğu'daki kutuplaşma eksenini İran ve Suud liderliğindeki Körfez arasındaydı. Bir karadeliğe dönüşen bu kutuplaşma bölgeyi derin bir kaos ve kapışmaya hazırlamaktaydı. Önce vekalet savaşlarını ve Vahhabi-Şii mezhepçi ayrışmasını üreten odaklar şimdilerde ise "ılımlı-Radikal İslam" ayrımı üzerinden Arap-Fars milliyetçilikleri kapışmasını kışkırtmaktaydı. Ortadoğu'nun derinleşen kaosundan istifade eden iki ülke vardı: Birisi, 2015 sonrasında ABD'nin bıraktığı boşlukları doldurarak nüfuzunu artıran Rusya'ydı. Bölgedeki nispeten sınırlı bir askeri varlıkla denklemleri etkileyen bir güce ulaşmıştı. Diğer, bölgesel güçlerin "parçalanma riskine girme" düzeyinde zayıflamasından sürekli kazanan İsrail olacaktı. İsrail, Suriye iç savaşında, Mısır'da Mursi'nin devrilmesinde, Deaş'ın Irak ve Suriye'yi ele geçirmesinde, Deaş ile mücadelede ve Katar krizinde (Hamas'ın uzlaşmayı kabul etmek zorunda kalması ile) hep yeni kazanımlar elde eden ülke durumundaydı. Hem de masrafsız.. Bugünlerde bütün bölgenin İran karşısında birleşmesi ile Suriye savaşı sebebiyle güçlenen Hizbullah'ı zayıflatmayı amaçlamıştı. Körfez ülkeleri BAE'nin yolunda yürüyerek İsrail ile işbirliğine yanaşmıştı. Son günlerdeki Suud-İran gerilimi aslında bölgedeki kaosun ikinci dalgası,

Başkan Trump'ın Mayıs'taki Riyad zirvesinin hemen sonrasındaki Katar kriziyle başlamış, Trump'ın İran stratejisini açıklamasıyla hız kazanmış ve şimdi Lübnan başbakanı Hariri'nin istifası ile tırmanmıştı. Trump ise, İran'ı "sınırlandırma" stratejisi adına Suud'un korkularını ve hırslarını körüklemeye başlamıştı. İran ise savunma ve direnme adına daha saldırgan bir tavıra kaymakta, silah ve enerji satışı gibi konularda kendi ekonomik çıkarlarını gözetmeye çalışmaktaydı. Aslında Amerika'nın İran'ı sınırlandırmak için büyük bir askeri varlığını bölgeye yığacak reel bir planı bulunmaktaydı, İran ile mücadele edebilecek ideolojik ve askeri sermayesi de yeterli sayılmazdı. Geriye kalan ihtimal uzun ve kaotik çatışmalardı. Bu da İran'ın hesaplaşmayı, İsrail'in ise yararlanmayı en iyi bildiği olgulardı..

Bu kaotik süreçte İsrail her an Güney Lübnan'a saldırabilirdi. Suudi Arabistan bir anda Yemen'e girebilirdi. İran, kaosu kışkırtacak biçimde, İsrail saldırmaya fırsat bulamadan Hizbullah'ı İsrail üzerine salabilirdi. S. Arabistan ve İsrail ile paralel biçimde Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) Katar'ı taciz edebilirdi. Ardından Tahran doğrudan Dubai'yi vurabilirdi. İşte bütün bunlar olduğunda, bir süre sonra Irak'ın bir kez daha Kuveyt'i işgali bile gündeme gelebilirdi. İsrail aynı zamanda Suriye'nin Golan bölgesini hepten işgal edebilirdi... Böylece savaş; Kızıldeniz çevresinden Basra Körfezi'ne kadar birçok cepheye aynı anda yayılabilirdi. Batıda Lübnan, Güneyde Yemen, Doğuda Katar ve BAE olmak üzere, Riyad'da doludizgin tasfiye yapan yeni kadro, üç cepheden ateşler içinde kalabilirdi. S. Arabistan yarımadasının çevresi büyük bir yangına dönüşebilirdi. Çünkü çok büyük bir oyun tertiplenmiş ve sahneye sürülmüş vaziyetteydi. Çok tehlikeli ve endişe verici bir süreçti. Oyun belirlenmiş ve bölgedeki aktörlere, yerel güçlere rolleri verilmişti. Riyad'da saat kuruluvermişti. Bazıları hala Suudi Arabistan'da olanları yolsuzluk, taht kavgası ve para hırsı zannetsin, bu Siyonistlerin 3. Dünya Savaşı projesiydi.

Böylesine kritik ve kaotik bir ortamda AKP gibi, milli siyaset ve stratejiden uzak, feraset ve dirayet mahrumu bir iktidarın başımızda bulunması, ülkemiz için en büyük talihsizlikti.

"Hayatımın hiçbir döneminde şimdi yaşadığım ölçüde derin endişe duyduğumu hatırlamıyorum. Kendimle ilgili bir endişe değil bu taşıdığım; dünyayla ve ülkemle ilgili bir endişe içinde kıvrıyorum.. Yerelde başlayıp globale doğru ilerleyecek bir tür 'kıyamet savaşı' ihtimalinin yaklaştığını seziyorum. Sanki sadece bir kıvılcıma ihtiyaç var, büyük patlamaya kadar gidecek çatışmacı havanın doğması için öyle hissediyorum. Dikkat edilirse, artık ABD ve Trump daha önce içinde yer aldığı bölgesel ihtilâflardan kendini uzaklaştırıyor; Suriye ile Irak'ı eskisi kadar dert etmiyor gibi... Sanki bölgemizde yeni bir cephe açılması bekleniyor. İran kabağın başına patlayabileceğinden haberdar gibi davranıyor... Bu arada Amerika esas tahkimatı ise Uzak Doğu'da yapıyor; Kuzey Kore'ye karşı hazırlanıyor. Kuzey Kore bir nükleer güç; İran'ın elinde ise kendi imalatı

olan uzun erimli füzeler bulunuyor. Amerikan güdümündeki Suudi Arabistan'ın, bunca sorun arasında, bir de *"Başkentimiz Riyad'a Yemen'den füze atıldı, füze İran yapımı"* iddi asını seslendirmesi ile Lübnan'ın zaten zor kurulmuş hükümetinin başbakanı Saad Hariri'nin görevini bıraktığını açıklamak için Riyad'ı seçmesi Birinci Dünya Savaşı'na yol açan Avusturya-Macaristan Veliht'nin suikasta uğramasını andırıyor. Baksanıza, artık cepheler oluşuyor ve kimilerine göre "Olmayacak dua" gibi görünse de, bölgenin en gelenekçi ülkeleri ile İsrail arasında çıkar ilişkisine dayalı bir yakınlaşmanın işaretleri de alınıyor. Küçük bir kıvılcım Uzak Doğu'dan Ortadoğu'ya kadar uzanan bölgeyi daha önce hiç görülmemiş boyutta bir savaş alanına çevireceğe benziyor. Acaba Türkiye böyle bir muhtemel tehlikenin ne kadar farkında bulunuyor? Endişem yalnızca gelişmeler konusundaki rahatsızlığımdan kaynaklanmıyor, esas endişem Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlarda kendisini de içine çekebilecek bir global altüst oluşa hazırlıksız yakalanma ihtimalinden kaynaklanıyor..."[2] şeklindeki tespit ve tahminler, bizce de yerindedir.

Lübnan Başbakanı Hariri, Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'da, istifa ettiğini açıklarken: *"İran nereye müdahil olduysa, orada yıkım ve kaostan başka bir şey kalmadı"* diyerek aslında düşman ülkeyi ilan ve işaret etmişti. Hariri, *"İran'ın bölgeye uzanan elleri kesilecektir"*

diyerek açıklamayı neden Riyad'da yaptığını da belli etmişti. 2005'te, Lübnan Sünnilerini etrafında birleştiren Başbakan olan babasının bir suikastla öldürülmesini ima ederek, kendisine yönelik suikast planlarından da İran'ın haberinin olduğunu belirtmişti.

"Lübnan Başbakanı, S. Arabistan'da, İran'ı suçlayarak istifa etti"

cümlesi aslında son on yılda bölgede gerçekleştirilen dizayn çalışmalarının parçalayıcılığının da bir özeti idi. Tamam da bu istifa açıklamasının gecesi, S. Arabistan'da köklü değişiklikler gerçekleştirilmişti. Kraliyet Muhafızları Bakanı, Deniz Kuvvetleri Komutanı, Ekonomi ve Planlama bakanları değiştirilmişti. Dahası, Veliht Prens Muhammed bin Selman başkanlığında, gece vakti kurulan "Yolsuzluk ile Mücadele Komisyonu"nun, içlerinde bakanların ve eski bakanların da olduğu, 11 Prens'i içeren 30'dan fazla kişiyi gözaltına aldırıldığı haberi Suud'un Al-Arabiya'sında yer aldı. Komisyonun gözaltına alma, tutuklama, malvarlığına el koyma ve "gerekli diğer işlemleri yapmakla" yetkilendirildiği açıklanıp VIP ve özel uçuşların yasaklandığı ülkeden kaçışların önünün kesildiği de belirtilmişti.

"S. Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, İsrail ve Pentagon'un bir sonraki yürüyeceği hedefin İran olduğu görünse de, bu eksenin aslında Katar ve Türkiye'yi de hedef alacağı kesindi. İngiltere-Çin arasındaki İpekyolu yakınlaşması, Rusya'nın jeo-politik hedeflerini gerçekleştirme hesabı, Türkiye'nin toprak bütünlüğünü koruyarak güçlenme çabası, Katar'ın 'uydu devlet' olmadan büyüme amaçları örtüşmekte (yani yeni cepheleri belirlemekteydi.)"

yorumları

ise Türkiye'yi de bu kaotik kapışmada
"tutarsız taraf"

haline getirme şeytanlığının yansıması gibiydi.

Kardeşinin istifasını desteklediğini söyleyen Baha el Hariri de; "İran ve Lübnan Hizbullah'ını ülkenin kontrolünü ele geçirmeye çalışmakla" suçlamıştı.

Lübnan Başbakanı Saad el Hariri'nin 4 Kasım'da Riyad'daki 'gizemli istifasının' ardından, Lübnan basınında Suudi Arabistan'ın bu makama getirilmesini desteklediği iddia edilen ağabeyi Baha Hariri, ilginç çıkışlar yapmıştı. Associated Press'e (AP) Monako'dan yaptığı telefon bağlantısı ile açıklama yapan Hariri ailesinin 51 yaşındaki büyük oğlu, kardeşinin istifasını desteklediğini belirterek, *"İran ve Lübnan Hizbullah'ının ülkeyi ele geçirmeye çalıştığını"* açıklamıştı. Hariri ayrıca Suudi Arabistan'a Lübnan'ın ulusal kurumlarını 'on yıllardır destekledikleri' için teşekkür mesajı yollamıştı. Hariri açıklamasında *"İran'ın vekil partisi Hizbullah'ın artan istekleri ve eylemleri karşısında kardeşim Saad'ın Lübnan Başbakanlığı'ndan istifa etme kararını destekliyorum"* ifadelerini kullanmıştı.

Suudi Arabistan'da prensler ve işadamlarına yönelik tutuklamalar ve Lübnan Başbakanı Hariri'nin istifası nasıl yorumlanmalıydı?

Star gazetesindeki yandaş Ardan Zentürk, Trump'ın damadına dikkat çekerek, İran-Suudi Arabistan savaşının tezgâhlandığını, bunun bölge için felakete yol açacağını yazmıştı.

"Suud'da yaşanan olayların ekonomik yönünü daha önce yazdım: Şimdi Trump'ın kestiği 350 milyar dolarlık haracı karşılamak için prenslerin malına mülküne el koyulmaktadır. İşin siyasi yönünde ise; Suud'da tutuklanan isimler, ABD-İsrail ittifakının zorladığı İran-Suudi savaş senaryosuna karşı direnip, önlenmesi için çaba gösteren barışçı bir lobi oluşturanlardı... Hatta bu konuda, Hizbullah'ın desteklediği Hristiyan siyasetçi Michel Aoun'u Lübnan Cumhurbaşkanı yaparak, Tahran'la ilişkilerini iyi seviyeye çekmiş Lübnan Başbakanı Hariri'den "arabuluculuk talebini" yapanlar da aynı takımdı... Hariri, bir gün önce İran dini lideri Hamaney'in başdanışmanı Ali Ekber Velayeti ile bu konuyu konuşmuşlardı, bir gün sonra apar-topar Suudi Arabistan'a çağrılarak, "istifa ettirilip", rehin alınmıştı... Bu işi tetikleyen gizemli bir ziyaret vardı. Trump'ın "kararlı siyonist aileden" gelen damadı Jared Kushner'in Riyad'a yaptığı gizli ziyaret ve kankası veliaht prens Muhammed bin Salman ile görüşmesi (bütün bunların, ABD Yahudi

Lobilerinin bir planı olduğunun kanıtıydı)... Emperyalizm, Suudi ve BAE veliaht prensleriyle "damat" Kushner arasında kurulan üçgen içinde hem Arap dünyasına yeniden şekil vermeye çalışmakta hem de, İslam için büyük felaket olarak kabul edilen Suud-İran savaşının da zeminini hazırlamaktaydı."

Tam da bu süreçte Irak Petrol Bakanı Cabbar Laibi'nin, Bağdat ve Tahran'ın günde 30-60 bin varil Kerkük petrolünün İran'a sevkiyatını öngören bir prensip anlaşması için, ***"Bu anlaşma, Irak için Kerkük petrolünün pazarlanmasına katkı sağlayacak ve Irak için ekonomik faydalar sunacak. Ayrıca komşu ülkelerle ekonomik ilişkiler pekiştirilecek"*** sözleri kafaları iyice karıştırmıştı. Sputnik'in haberine göre İran'la henüz prensip anlaşması yaptıklarının da altını çizen Laibi, nihai anlaşmanın da kısa süre içinde imzalanacağını vurgulamıştı. Öte yandan Irak Petrol Bakanlığı'nın açıklamasına göre, Irak devlet petrol şirketi State Oil Marketing Organization (SOMO) ve İranlı yetkililer tarafından Bağdat'ta imzalanan anlaşma, günde 30-60 bin varil petrolün tankerlerle Kirmanşah'taki sınır kapısına taşınmasını ve burada İranlı şirketler tarafından teslim alınmasını sağlayacaktı. Bakanlık, Türkiye, Ürdün, Kuveyt ve Suriye gibi komşu ülkelerle ekonomik işbirliğini geliştirmek için yeni petrol projeleri hazırlamayı planladıklarını da hatırlatmıştı.

"Irak'ın kuzeyindeki referandum sonrası gelişmeler, Barzani hâkimiyetinin gittikçe etkisizleştiğini gösterse de, asıl sinsi tezgâh daha başkadır. Çünkü bu sefer de, bölgede bir Şii tahakkümü ve PKK'nın da Suriye'deki durum ve Irak'ın kuzeyindeki boşluk nedeniyle güçlenme tehlikesi belirmeye başlamıştır. Bölgede İran'ın etkisi oldukça artmış durumdadır. Küresel güçlerin Suriye ve Irak konularına yaklaşımıyla, Türkiye'nin uyguladığı yanlış politikalar, güney sınırimız boyunca bir Kürt koridoru oluşması tehdidini arttırmıştır. İsrail ve ABD güdümlü Barzan'nin ısrarla sürdürdüğü referandum süreci, bundan doğrudan zarar görecektir. Bölgedeki ülkeler arasında mecburi bir müttefiklik yaratmış, Türkiye, İran ve Irak merkezi yönetimi, birlikte hareket ederek, bu tehdidin Irak kuzeyindeki kısmını şimdilik ortadan kaldırmıştır. Tehdidin bertaraf edilmesinde İran'ın daha fazla inisiyatif aldığı ve rol oynadığı göze çarpmıştır. Bunun sebebi, Irak'ın nüfusunun yarısından fazlasının Şii olması ve tarihi bir yaklaşımla bölgede etkin olma ve Şii/Pers hâkimiyeti kurma arzusundan dolayı Irak'a gösterdiği özel alakadır. İran'ın, Irak'taki Şiiilerin siyasi etkinlik sağlaması yönündeki çabaları uzun bir geçmişe dayanmaktadır. İktidardaki Şii yönetimlerini desteklerken, Haşd-i Şabi milis güçleriyle de askeri desteğini etkin bir şekilde ortaya koymuşlardır. Irak ordusuyla koordineli hareket eden Haşd-i Şabi güçlerinin Barzani'nin oyununu bozmada oynadığı rol açıktır. Ayrıca Irak Kürtleri arasındaki tarihi rekabeti derinleştirerek onları ayrıştırdığı da anlaşılmalıdır. Özellikle Kerkük'te Barzani yönetiminin kontrolü kaybetmesinde bu durum belirginlik kazanmıştır. **A**

ma yeni tehlike, bu bölgede yeni bir Şii tahakkümü oluşmasıdır.

Barzani girişimi önlenirken ve hatta özerklik kazanımlarını kaybetmesi bile söz konusuysen, bölgede bunun yerine bir Şii tahakkümünün oluşması tehlikesi artmıştır. Halen Kerkük dahi İran destekli Haşd-i Şabi güçlerinin kontrolü altında bulunmaktadır.

Diğer taraftan Suriye'de rejim güçlerine destek veren Haşd-i Şabi güçlerinin sayısı da oldukça fazladır. Bu nedenle önemli olan; hâkim gücün Şii veya Sünni olması değil, ülkenin siyasi birlik içinde toprak bütünlüğünün sağlanmış olması ve onun da bir mezhep ayrışması yapacak tarzda davranmamasıdır. Bu nedenle Irak Merkezi yönetiminin ülkenin bütününe kontrol etmesi ve bunu da gayri resmi yabancı güçlerden destek almadan gerçekleştirilmesi lazımdır. Oysa

İbadi

hem Amerika'nın hem de İran'ın adamıdır. Şimdilik Türkiye, İran ve Irak; müşterek bir tehdit karşısında müttefik durumuna gelmiş sanılmaktadır. Ancak Türkiye, bir taraftan İbadi'nin Irak'ta kontrolü tam sağlaması için azami çaba harcarken, diğer taraftan da İran merkezli bir Şii tahakkümünün oluşmamasına çalışmaktadır. Fakat bu yeni durumda İbadi'nin bazı kinayeli yaklaşım ve sözlerinin AKP iktidarınca sineye çekildiği de sırtmaktadır. İbadi'nin Türkiye ziyaretinde

İran Şii Milis gücü Haşd-i Şabiye olan övgüleri ve İngiltere'de Türkiye'nin Erbil'le doğrudan siyasi ve ekonomik ilişki kurmasını hatırlatarak Ankara'nın hatasını kabul ettiğini

beyan etmesi unutulmamalıdır. ABD Peşmerge'den sonra PYD/PKK'ya daha da sarılmış, Rusya da Amerika'yı Astana görüşmelerine çağırmıştır. Bu durumda hem ABD, hem de Rusya PYD/PKK'yı ortak kullanıp kışkırtmaktadır. İran'ın PKK tutumu da kafa karıştırıcıdır. Bundan sonra bizim için önemli olan güneyimizde bir Kürt Koridoru oluşmaması, PYD/PKK'nın ABD/Rusya'nın müttefiki olmaması, Kürt Koridoru yerine de bir Şii tahakkümünün yer almamasıdır." [3] tespitlerine kulak verilmeli, kesinlikle Milli ve etkili stratejiler geliştirilmelidir. Ama bunun AKP iktidarı ve Erdoğan kafasıyla başarılması ise mümkün görülmemektedir.

[1] <http://www.yenisafak.com/yazarlar/ibrahimkaragul/savasi-islmin-kalbine-tasiyorlar>

[2] <http://fehnikoru.com/dunya-patlamaya-hazir->

[3] Armağan Kuloğlu, Yeniçağ